

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Hyemalis Et Verna Ab Adventu Ad Pentecosten. - Insertis aliquot
Allocutionibus Academicis

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Discursus XXIII. Dominica in Albis. Pax Bellatrix. Thema. Venit Jesus, &
stetit in medio, & dixit eis: Pax vobis. Ioan. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47077](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47077)

dragesimali ad instantes inbiant dies Resurrectionis, heu ut liberius indulgeant voluptati! Non est hoc exultare & lætari in Die quam fecit Dominus. Exultare est in altum subfilire, est cum Christo resurgere, unde monet Apostolus: *Si consurrexistis cum Christo, quæ Coloff. 3. sursum sunt querite &c. quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram.* Illuc oculos & mentem sublevemus, ubi nobis paratum est beneficiorum divinatorum Complementum gloriæ, ubi nobis ostenditur DIES UNA in atriis Domini super millia, dies dierum omnium, Compendium Seculorum, qua sol irradiat, qui nescit occasum.

DISCURSUS XXIII.

Dominica in Albis.

Pax Bellatrix.

THEMA.

Venit Jesus, & stetit in medio, & dixit eis: Pax vobis. *Joan. 20.*

SYNOPSIS.

<i>I. Hierosolymæ status similis statui Athenarum sub triginta Tyrannis, quo optimus quisque periclitabatur; tunc tamen Socrates in medio erat sicut Christus in medio discipulorum consolans mæstos, &</i>	<i>PACEM</i> annuntians ituris ad bella, secus quam mundus. Nam Christus dat pacem in bello, mundus bellum in Pace.
<i>II. Quid per salutationem Pax vobis innuere voluerit Christus, varius est Patrum sensus.</i>	<i>III. Opti-</i>

P p 2

- III. Optimus videtur ille, quod optaverit illis pacem internam affectuum, quæ est Pax bellatrix.
- IV. Ea nascente Christo nuntiata est à militia cœlesti, ut probaretur bellatrix.
- V. Idè etiam hodie ut primum Pax nuntiata est, ostensa sunt vulnera, per quæ mundus Deo reconciliatus, quia vera Pax inter adversa præstat animæ tranquillitatem.
- VI. Ad hanc Pacem animavit S. Jacobus conversum militem, à quo ductus fuerat ad Tribunal.
- VII. Et S. Andreas Christianos volentes se liberare è carcere, monens, ut & ipsi se prepararent ad minas intrepido animo vincendas.
- VIII. Sed cur bis eadem saluatio repetita est? Dissentiunt Patres scrutantes mysteria. Nimirum, ut qui pacem in animis suis consecuti fuerant, eandem aliis nuntiarent, & fideles animarent ad pacem bellatricem, non ad pacem mundi.
- IX. Pax mundi queritur in concupiscentiis, quam nullus quantuscunq; Fortune amassus consequitur. Salomon omnibus abundans voluptatibus & divitiis, de seipso fatetur non esse pacem in rebus quas mundus amat.
- X. Veram pacem & tranquillitatem vel gentilis Philosophus agnovit in contemptu rerum terrenarum, in coordinatione affectuum, quæ facit hominem sibi semper similem, imperturbatum.
- XI. Quin & experientia nos docet, quod pacatior sit animus adherens Deo, quam deditus mundi cupiditatibus. Itaque hæc cogitemus, ut sit Deus Pacis nobiscum.

Venit JESUS & stetit in medio, & dixit eis:
Pas vobis, Joan. 20.

I.

Alamitosum statum Athenarum sub triginta Tyrannorum jugo describens Seneca, in memoriam mihi revocat statum urbis Hierosolymitanæ, cum Christus Dei Filius invidia & furore Scribarum, Pontificum, & Sacer-

Sacerdotum oppressus per acerbissima tormenta mortem subiit, & innocentia, quæ venerat ut nocentes absolveret, fatalem excepit sententiam. Quis tunc animus, quis sensus, quis pavor & trepidatio fuerit Discipulorum, ne & ipsos hæc procella involveret, quis satis evolvat? *Nunquid potes, inquit Seneca, invenire urbem miseriores, quam Atheniensium fuit, cum illam triginta Tyranni divellerint &c. Nec finem ideò faciebat, sed irritabat se ipsa servitia. In qua civitate erat Ariopagus religiosissimum judicium, in qua Senatus populusque Senatui similis coibat. Poteratne illa civitas conquiescere in qua tot Tyranni, tot Satellites erant? &c. Socrates tamen IN MEDIO erat, & lugentes Patres consolabatur, & desperatos de Repub. exhortabatur. Mellior urbis pars ab uno Socratis pendebat ore: unus hic lugentibus solatia & consilia suggerebat. Metus occupaverat Senatum & populum, cum videret optimum quemque occidi. Solus à metu liber incedebat Socrates, & imitari volentibus magnum circumferebat exemplar. O miseras Athenas! sed longè miseres Hierosolymas, in quibus collecti uno in cœnaculo Apostoli & cœtera fidelium turba propter metum Judæorum, occiso Magistro, anxii & solliciti de sua salute trepidabant. Facile divinare poterant, non inquieturam Pontificum & Sacerdotum rabiem, nisi & illi vel tollerentur è medio, vel proscriberentur, qui fuerant mysteriorum participes, nisi sollicitus de suis optimus Magister opportunum attulisset solatium. Igitur cum fores essent clausæ, Stetit IN MEDIO, & dixit eis PAX VOBIS. Lugentes consolans, propè desperantes exhortans. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus & latus, quia imitari volentibus*

Sen. de
trāq.
animi c. 3.

magnum circumferebat exemplar. Sed amabo vos, num exultimatis salutationem illam PAX VOBIS fuisse pro ratione temporis idoneam; cum ad arma, ad bellum, ad pugnas & prælia cum toto terrarum orbe designarentur Apostoli? Quis Imperatorum, aut Belli-Ducum ita suos animat milites? quis progressuris ad castra precatur Pacem? funes, lanceas, gladios, secures, ardentis laminas, cruces erant propediem tractaturi Apostoli, & pro tessera Pacem accipiunt: PAX VOBIS. Memineritis obsecro aliorum verborum servatoris: *Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis.* Alia est pax Christi, alia est Pax mundi. *Mundus dat bellum in pace, Christus dat Pacem in bello,* ac proinde Christi PAX BELLATRIX est, quod erit thema præsentis discursus.

Joan. 14.

II. Usitatam antiquis illam salutandi formulam, qua PAX optaretur, plura in sacris literis suppetunt testimonia. Sic Josephus fratres suos agnitos amplectens alloquebatur: *Pax vobiscum nolite timere.* Sic David nuntios mittens in Carmelum ad Nabal, aiebat: *Salutabitur eum ex nomine meo pacifice, & dicetis: sit fratribus meis & tibi PAX, & domui tue PAX, & omnibus quaecunque habes, sit PAX.* Et ipse Salvator erudit suos Apostolos, quomodo eos ad quos venturi erant, salutare deberent: *In quacunque domum intra-veritis. Primum dicite: PAX huic domui.* Nunquid etiam intra privatas domos timendum bellum? Quod PACEM urbibus, Provinciis regnis apprecemur; nihil mirum, quia illa bellis obnoxia, & insidiis hostium opportuna: sed in privata domo, imò privatæ uni personæ PACEM precari, videtur quidpiam insolens, aut certè non
necef-

Gen. 43.

1. Reg. 25.

Luc. 10.

necessarium. Patres & scripturæ interpretes textum illum hodierni Evangelij & Salutationem Christi ad Discipulos PAX VOBIS, variè explanant. S. Chrysostomus putat ideò Christum benedictum hac formula usum, ut mœstos propter persecutionem Judæorum solaretur; *Nam cum bellum implacabile cum Judæis haberent, PACEM subinde eis dicit, ut parem bello consolationem afferat.* Verum quale hoc erat solatium precari verbis PACEM, & nihilominus ad bellum mittere: *Tradent enim vos in Conciliis, & in synagogis suis flagellabunt vos, & ad Præsides & Reges ducemini.* Dudum illis prædixerat, jamque instabat tempus ut hæc fierent; nihilominus PAX VOBIS. S. Bonaventura faciens reflexionem supra iteratam Pacis appreciationem: *Ostendens per ipsum factam esse PACEM cœlestium & terrestrium.* Quæ cogitatio desumpta est à verbis Apostoli: *Pacificans per sanguinem Crucis eius, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt.* An verò de hac PACE locus sit Christus in hodiernò Evangelio dubitat Beda, qui alio tendit, inquit: *Ideò repetit, PAX VOBIS, quia gemina est virtus charitatis, quasi diceret: precamur Apostolis PACEM cum Deo, PACEM cum proximo, quia diligendus est Deus & proximus.*

III. Ego verò existimò D. Petrum Chrysologum optimè observasse, qualem PACEM Salvator hodie precatus sit Apostolis; illam nempe, quæ fluctuantes inter diversos affectuum motus illorum animos tranquillaret, quæ illos vel in cruentissimo bello Pacificos redderet, id est Filios Dei. Nam alibi dixeret: *Beati Pacifici, quoniam Filij Dei vocabuntur.* Audite Chrysologum: *Discipulorum corda fidei*

S. Chry-
sost. hom.
85. in
Joan.

Matth. 10

S. Bonav.
in Joan.

Col. 1.

Beda in
Cate.

S. Pct.
Chrysol.
serm. 84.

S. Augu-
stinus de
civ. Dei.

fidei & dubitationis, desperationis, & spei, defectus & magnanimitatis, continui conflictus prælia sustinebant; talium ergo cogitationum bella inspector prævidens, secretorum PACEM primitus se videntibus reddit Quo sensu etiam accipio illa verba S. Augustini: PAX consistit in hoc, quod motus omnes appetitivi in homine conquiescunt. Hæc ergo illa PAX est, quam hodie Salvator affert & apprecatur Apostolis; nempe interior mentis malacia, contrariorum affectuum quies, adversitatum contemptus, cum Dei voluntate conformatio, appetituum corruptæ naturæ prudens refrænatio, & omnimoda animæ in omni eventu tranquillitas, quam qui consequitur contemnit mundum, Deum diligit, pericula non timet, adversa desiderat, in bella cum vitiis & Dei hostibus exardescit, in catastas, secures, gladios, ignes, vulnera, cædes, mortes proruere nihil dubitat. Et hæc PAX BELLATRIX est, quam etiam B. Albertus Magnus hoc loco agnovit: PAX dicitur hic dulcedo pacis, quæ gustata pacat hominem, ut de cætero à nullo inquietetur, quæ etiam inter tormenta Martyres servavit in dulcedine sui Spiritus.

Alb. Mag.
in Joan.

Luc. 2.

IV. Nato in mundum salvatore narrat Evangelista ab Angelis nuntiatam PACEM. Et in terra PAX hominibus bonæ voluntatis. Sed observate circumstantiam, prius unicus Angelus apparuit Pastoribus nuntians: Quia natus est vobis hodie Salvator. Mox peracto hoc cœlesti nuntio addit Lucas; Et subito facta est cum Angelo multitudo militiæ cœlestis laudantium Deum & dicentium: Gloria in altissimis Deo, & in terra PAX hominibus bonæ voluntatis. Quid militiæ commune cum Pace; quod non possit PAX nuntiari hominibus nisi per militiam cœlestem?

lestem? sufficeret dicere multitudo Angelorum laudantium Deum &c. quia Angeli vocantur *Angeli PACIS*, cur addit Evangelista *multitudo militiae coelestis*? Nempe PAX Christi PAX BELLATRIX est, & qui de se ipso professus est *Non veni PACEM mittere sed gladium*, cum dicit sive Apostolis, sive credentibus in se PAX VOBIS, annuntiat ac precatur PACEM BELLATRICEM, inter adversa & sensui contraria, inter arma & persecutiones, inter angustias & metus, inter tædia & mœrores, inter contumelias & irrisiones, inter pericula & insidias, inter tormenta & carnificinas. Quod considerans Chrysostomus aiebat: *Si bella venis mittere, cur te nascente cantatur PAX? Certè quia tunc vera PAX, cum proijcitur quod erat tabidum*. Cum scilicet bello profligatur quod causabat mœrores, angustias, metus, dolores, afflictiones, inquietudines. Tale bellum pacificum est: in tali bello PAX Christi est, quæ exsuperat omnem sensum.

V. Atque ut constet quomodo ultima primis cor respondeant, observate in hodierno Evangelico textu connexionem PACIS cum bello. Dixerat Salvator ad Apostolos PAX VOBIS: Et illico subjungit Evangelista: *Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus & latus*. An fortè vulnerum cicatrices credimus esse PACIS emblemata? certè vulnera fiunt in bello uon in PACE. Sed Christi PAX BELLATRIX est, vulnera amat & cicatrices, in his gloriatur, his triumphat, utpotè quæ PACEM inter cœlum & Mundum, inter Deum & hominem sanciebant. *Clamat clavus, clamat vulnus* (ait S. Bernardus) *quod verè Deus fit in Christo, Mundum reconcilians sibi*. Sicut ergo nascens per Angelos milites

Matth. 20

S. Chry-
jost. hom.
39. in
Matth.S. Bern.
serm. 61.
in Cant.

Qq

PA-

PACEM nuntiari voluit *Bellatricem*, sic resurgens eandem *PACEM* discipulis precatus est non otiosam, non torpentem, non desidiosam, sed *BELLATRICEM*, inter aduersa efflorescentem, inter tormenta emicantem. Et talis *PAX*, vera *PAX* est, quæ omni metu & perturbatione, omni mœrore & luctu superior præstat animæ inter acerbissimos casus tranquillitatem. Id advertens Synesius, sic de Pacifico Imperatore loquitur: *Bellicosus quidem omnium maximè Pacificus fuerit; soli enim illi PACEM colere licet, qui laceffentes ulcisci, ac malè afficere potest.*

D. Synes.
lib. de
regno.

VI. De Divo Jacobo Apostolo memoratur in Breviario Romano, quod cum ab Herode damnatus esset capitis supplicio, is qui eum ad tribunal duxerat, fortitudinem & animum imperterritum ad mortis sententiam demiratus, ipse quoque Christianum se esse professus sit. Jussus ergo una rapi ad supplicium, *petiit à Jacobo veniam, quem Jacobus osculatus: PAX, inquit TIBI SIT. Itaque uterque est securi percussus.* Cur non alia monita dabat Apostolus novo Christiano, & mox futuro Martyri? cur non agebat: *Confortare & esto robustus. Viriliter age, & confortetur cor tuum. Confortare in Domino, & in potentia ejus.* Nihil hujusmodi, sed *PAX TIBI SIT*, quia Christiana *PAX BELLATRIX* robusta & fortis est, non expavescit vulnera, non reformidat tormenta, non exhorrescit mortem. *PAX Christi exsuperat omnem sensum. Secura est etiam inter Secures.* Et hæc illa est, quam insigni elogio ornat Augustinus: *PAX est serenitas mentis, tranquillitas animi, simplicitas cordis, vinculum amoris, consortium charitatis.* O quam miros effectus
ope-

Brev.
Rom.

Deut. 31.
Psal. 30.
Ephes. 6.

S. Aug.
serm. de
verb.
Domi.

operatur in sanctis hæc PAX BELLATRIX! incumbunt mille nubia adversitatum, mens perstat serena: minantur Tyranni vulnera & cædes, animus fruitur tranquillitate: bellum movent mundus, caro, Dæmon, sed PACEM habet conscientia.

VII. Adhanc PACEM hortabatur Christianos suos S. Andreas Apostolus cum detineretur in carcere, & illi ex tota Provincia congregati, ut Magistrum suum à morte liberarent, Ægeam Proconsulem occidere, & effracto carcere Apostolum eripere decrevissent. *Nolite*, inquit S. Andreas, *Nolite QUIETEM D. N. JESU Christi in seditionem Diabolicam excitare. Nam traditus Dominus, omnem patientiam præbuit; non contendit, neque clamavit, nec in plateis aliquis eum clamantem audivit. Habete ergo silentium. QUIETEM, & PACEM: & non solum meum Martyrium nolite impedire, verum etiam vosipsos quasi Athletas Domini preparate, ut vincatis minas intrepido animo.* Itaque Christi PAX in eo sita est, ut in silentio & quiete, absque mentis perturbatione, intrepido animo vincantur minæ, tolerantur adversa, perferantur etiam si sit opus tormenta. Et hanc PACEM hodie suis Apostolis dedit Christus, eos animans adversus minas & insultus Judæorum, aliorumque inimicorum nominis Christiani.

VIII. Verùm in eo latet novum mysterium, quod postquam Christus benedictus Apostolis precatus fuit PACEM, & ostendit eis manus & latus, mox repetierit priorem salutationem *Dixit ergo eis iterum: PAX VOBIS.* Neque hic substitit, sed adjunxit: *Sicut misit me Pater & ego mitto vos.* Hæc repetitio annuntiatae pacis dedit occasionem

Qq 2

inge-

Sur. in
vita 30.
Nov.

S. Aug.
Beda ap.
Mald. in
c. 20.
Joann.
Luc. Burg.
ap. Mansi
Dion.
Carthuf.
ib.

Gloss. in
Joan.

S. Chry-
sol. serm.
84.

Tolet in
Joann.

ingeniis scrutandi mysteria. Augustinus & Beda apud Maldonatum putant hanc repetitionem habere vim confirmandi priorem salutationem Apostolis remissas culpas præteritas, per posteriorem datam esse potestatem remittendi aliis pœnitentiam acturis. Dionysius Carthusianus verò inquit. *Ideo bis ait: PAX VOBIS, quia optavit eis PACEM gratiæ in præsentibus, & PACEM gloriæ in futuro.* Glossa Ordinaria: *Iterat, ut monstret per suum sanguinem esse pacificata quæ in cœlis sunt, & quæ in terra.* D. Chrysologus acutè: *Quid repetita PACIS largitas ista manifestat, nisi quia QUIETEM, quam sensibus indixerat singulorum, vult etiam inter eos repetita PACIS donatione servari, quos utique non modica habituros esse noverat in posterum de sua cunctatione certamina; dum unus se in fide perstitisse jactaret, dubitasse alter mœreret.* &c. Ut hæc omnia suum pondus habeant, ego nihilominus hoc loco amplector dictum Cardinalis Toleti: *Ac si diceret iterum PACEM do vobis, ut eam toti mundo annuntietis.* Priore salutatione PACEM eis dedit, qua internos animæ affectus ita componerent, ut nullis adversis moverentur, habituri ea ratione PACEM cum Deo, PACEM cum proximo, PACEM cum sua conscientia. Nunc verò iterum eandem salutationem repetens ait *PAX VOBIS sicut misit me Pater & ego mitto vos, ut videlicet PACEM sicut in mea Nativitate Angeli hominibus bonæ voluntatis, ita vos universo mundo post meam anastasin eandem annuntietis: & ideo Mitto vos.* Sed notate *sicut misit me Pater*, ad ærumnas, misérias, afflictiones, persecutiones, contumelias, verbera, tormenta, mortem: in quibus omnibus fructus sum
PACEM

PACE BELLATRICE, quia cum gaudio sustinui Crucem confusione contempta. Ite ergo annuntiate *PACEM* Mundo, qui inquit pacem, ubi mera sunt bella. *Non est PAX impiis.*

IX. S. Joannes in prima sua Epistola paucis perstringit mundi pacem, cum ait: *Omne quod est in mundo concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ.* Ad hæc reducitur omnis *PAX* mundana, quæ tamen non est *PAX* sed bellum. Qui hanc pacem sibi aliisque persuadent similes sunt illis Pseudoprophetis de quibus Deus queritur apud Jeremiam & Ezechielem: *A minore usque ad majorem omnes avaritiæ student: & à Propheeta usque ad Sacerdotem cuncti faciunt dolum. Et curabant contritionem filie populi mei cum ignominia dicentes: PAX VOBIS, & non erat PAX.* Obsecro vos statuite vobis ob oculos quemcunque libet Fortunæ amasium, cui omnia, ex voto fluant, qui natet in voluptatibus, abundet divitiis, emineat in bonorum fastigiis; nam in his tribus præcipuam sibi *PACEM* & felicitatem mundus imaginatur: & si acuto mentis oculo penetraveritis interiora ejus, exclamabitis cum Propheta: *Non est PAX impiis,* non est *PAX* mundi sectatoribus. Fuitne unquam omnibus retroactis seculis vel sapientior, vel felicior Rex Salomone, quem nondum natum Dei oraculum pronuntiavit *PACIFICUM*? cui sublimate ad Regium thronum locutus est Deus: *Feci tibi secundum sermones tuos, & dedi tibi cor sapiens, & intelligens in tantum, ut nullus ante te similis tui fuerit, nec post te surrecturus sit: Sed & hæc quæ non postulasti dedi tibi, divitias scilicet & gloriam, ut nemo fuerit similis tui in Regibus cunctis retro diebus.* Hic tamen tam

Isai. 57.

1. Joan. 2.

*Jerem. 6.
v. 14.
Ezech. 13.*

3. Reg. 3.

Eccle. 1.

felix, tam sapiens, tam dives, tam honoratus, postquam concupiscentiis suis, frenos laxavit quærens PACEM & non inveniens, de se ipso fatetur: *Omnia quæ desideraverunt oculi mei, non negavi eis, nec prohibui cor meum quin omni voluptate frueretur* &c. *vidi in omnibus vanitatem & afflictionem animi.* Et post plurima speciatim enumerata. *Quid proderit homini de universo labore suo* &c. *nonne melius est comedere, & bibere, & ostendere animæ suæ bona de laboribus suis* &c. *sed hoc vanitas est, & cassa sollicitudo mentis.* Verè mundus amatoribus suis non dat aliud quàm bellum in PACE, cum econtra Deus det PACEM in bello. Ubi mundani maximas se putant indipisci delicias, maxima frui quiete, ibi maximis angoribus & turbationibus agitantur. *Cuncti dies hominis doloribus & ærumnis pleni sunt, nec per noctem mente requiescit;* & hoc nonne vanitas est, ait idem Ecclesiastes Salomon.

Sen. Ep.
20.

X. Verissimè de his etiam seneca pronuntiavit: *Horum qui felices vocantur, hilaritas fida est, aut gravis & superata tristitia, & quidem gravior, quia interdum non licet palam esse miseros: sed inter ærumnas cor ipsum exedentes, necesse est agere felicem.* Et alibi: *Res est inquieta felicitas: ipsa se exagitat, movet cerebrum non uno genere. Alios in aliud irritat: hos in potentiam, illos in luxuriam e hos inflat, illos mollit, & totos resolvit.* & cum multa in hunc sensum disservisset, concludit: *In mores Fortuna jus non habet: hos disponat, ut quam tranquillissimus ille animus ad perfectum veniat, qui nec ablatum sibi quidquam sentit, nec adjectum: sed in eodem habitu est, quocumque res cadunt.* Prorsus Christianè, & veluti mutuatus veritatem è calamo Pauli, qui formans suos Corinthios ad omnes casus & eventus, eundem ubique requirit ani-

Idem Ep.
36.

animum invictum, imperturbatum, quietum, pacatum, uti decet Dei filios pacificos, quamvis ipse eos appellet Dei ministros demissè de seipso sentiens: *In omnibus exhibeamus nosmetipsos, sicut Dei ministros in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus &c. per gloriam & ignobilitatem, per infamiam & bonam famam &c.* O verè donatum PACE à Deo, qui omnia in suum trahit colorem, nec prosperis erigitur, nec adversis deprimitur, semper idem; similis Olympo monti, quem ultra nubes eminentem, nulla feriunt fulmina, nullæ violant tempestates, quas si circa illum pinxeris, adjecto lemmate: *Infra feruntur.* Expressisti animum Christi PACE fruentem, qualem descripsit modo allegatus Seneca: *Pars superior mundi, & propinqua sideribus, nec in nubem cogitur, nec in tempestates impellitur, nec versatur in turbinem: omni tumultu caret; inferiora fulminantur. Eodem modo sublimis animus QUIETIS semper, & statione tranquilla collocatus, intra se premens quibus ira contrahitur, modestus & venerabilis est.* A quo Philosopho licet Ethnico si modum consequendæ hujusmodi PACIS & QUIETIS discere cupis, docebit, ut nil concupiscas, nil timeas. Audi iterum Christianè Philosophantem: *Animus nunquam major est, quam ubi aliena seposuit, & fecit sibi PACEM, nihil timendo; fecit sibi divitias, nihil concupiscendo.*

2. Cor. 6.

Sen. lib. 3.
de Ira.
cap. 6.Sen. Ep.
87.

XI. Verbo absolvo & finio; neque enim multis opus est verbis, ubi experientia quotidiana nos docet, quod quietior & pacatior sit animus conjunctus Deo, quam deditus mundo & concupiscentiis ejus, quod Christus det PACEM in bello, mundus bellum in PACE, si tamen dicenda PAX est quæ

Phil. 4.

quæ est assiduus motus & agitatio affectuum. Itaque hæreat nobis illa Pauli sententia, altè in cor demissa: *De cætero Fratres, quæcunque sunt vera, quæcunque pudica, quæcunque justa, quæcunque sancta, quæcunque amabilia, quæcunque bonæ famæ: si qua virtus, si qua laus disciplina, hæc cogitate, & DEUS PACIS erit vobiscum, PAX VOBIS.*

DISCURSUS XXIV.

Dominica II. post Pascha.

Crudele Interesse

T H E M A.

Mercenarius autem, & qui non est Pastor, videt lupum venientem, & dimittit oves, & fugit; & lupus rapit, & dispergit oves. *Joan. 10.*

S Y N O P S I S.

I. Sicut bonus Pastor utilitatem propriam postponit communi, ita viceversa Mercenarius suis tantum in hiis lucris & commodis propter Interesse, quod in corpora & animas exercet crudelitatem. II. Et quidem Interessati alij sunt qui præsumunt, alij qui subsunt, utrique easdem ferè ma-	ximas observant, & utile separant ab honesto, quod est repugnare naturæ. III. Nam secundum naturam est, quod ipse tibi nolis fieri alteri non facere; hi vero non inquirunt quid profit vel placeat alijs, sed quid sibi; licet noceat alijs. IV. In-